Wręczyca Wielka, dnia 10 sierpnia 2023 r.

KOR.6220.9.2023.1

DECYZJA

Na podstawie art. 104 oraz 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) – dalej Kpa w związku z art. 71, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) – dalej ustawa ooś, stosownie do § 3 ust.1 pkt 54 lit b rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki Farma PV Sp. z o. o., ul. Rynek 9, 42-134 Truskolasy, reprezentowanej przez pełnomocnika Sunwilo Sp. z o. o., ul. Jagiellońska 1/102, 42-200 Częstochowa – Panią Małgorzatę Matysiak, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej „Słoneczna Farma EM" o mocy do 654,12 kW ze stacją transformatorową nn/SN oraz infrastrukturą towarzyszącą na działkach 820/2, 821/2, 822/2, 823/2, obręb Truskolasy, gmina Wręczyca Wielka

ORZEKAM:

odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej „Słoneczna Farma EM" o mocy do 654,12 kW ze stacją transformatorową nn/SN oraz infrastrukturą towarzyszącą na działkach 820/2, 821/2, 822/2, 823/2, obręb Truskolasy, gmina Wręczyca Wielka

UZASADNIENIE

Dnia 20.07.2023 r. do tut. Urzędu wpłynęło pismo przewodnie wraz z wnioskiem z dnia 14.07.2023 r., Pani Małgorzaty Matysiak reprezentującej Sunwilo Sp. z o. o., ul. Jagiellońska 1/102, 42-200 Częstochowa, pełnomocnika inwestora – Słoneczna Farma EM Sp. z o. o. z siedzibą w Hutce, ul. Kłobucka 19, 42-134 Truskolasy, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Budowa elektrowni fotowoltaicznej „Słoneczna Farma EM" o mocy do 654,12 kW ze stacją transformatorową nn/SN oraz infrastrukturą towarzyszącą na działkach 820/2, 821/2, 822/2, 823/2, obręb Truskolasy, gmina Wręczyca Wielka.

Planowana inwestycja miała polegać na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy maksymalnej łącznie do 654,12 kW składającej się z:

- Paneli fotowoltaicznych (do 1811 szt.) czyli urządzeń infrastruktury technicznej, umożliwiających przekształcenie energii słonecznej w energię elektryczną. Panele planowano umieścić na konstrukcji wsporczej (stołach fotowoltaicznych) w rzędach, między którymi pozostawia się odpowiedni odstęp (4m–10m). Przestrzeń pomiędzy rzędami paneli nie miała być przekształcana i pozostać biologicznie czynna. Panele miały być skierowane w stronę południową i nachylone do ziemi pod kątem od 15 do 35 stopni. Maksymalna moc pojedynczego panelu do 600 W.
- Konstrukcji wsporczej (stołów fotowoltaicznych) składającej się ze stalowej ramy, aluminiowych, poziomych i pionowych profili nośnych oraz elementów mocujących. Stoły fotowoltaiczne mieścić miały od 20 do 28 szt. paneli każdy (w zależności od

wyboru systemu montażowego). Wysokość stołu fotowoltaicznego (konstrukcji) w rzucie bocznym mieścić się będzie w zakresie 2,85 m.

- Inwerterów fotowoltaicznych (do 11 szt.), których zadaniem miało być przekształcanie prądu stałego na prąd zmienny. Inwertery miały zostać zamontowane na konstrukcji pod panelami fotowoltaicznymi.
- Stacji transformatorowej nn/SN (do 1 szt.) planowanych do umieszczenia w kontenerach wyposażonych w niezbędne układy pomiarowo – zabezpieczające. Kontenery miały posiadać szczelną betonową podłogę wraz ze szczelną misą pod podłogą pozwalającą zebrać wszystkie płyny, a w drzwiach miały występować podwyższone progi. Ponadto urządzenia miały zostać ustawione na szczelnym, utwardzonym podłożu wystającym ok. jednego metra poza obwód kontenera. Kontener jako abonencka stacja elektroenergetyczna miał składać się z komory obsługi, komory transformatora, rozdzielnicy niskiego napięcia oraz rozdzielnicy średniego napięcia i szaf kontrolno-sterujących. Powierzchnia zajmowana przez jeden kontener planowo miało nie przekroczyć standardowych gabarytów i wynosić miała maks. 35 m^2/szt.
- Instalacji energetycznej stanowiącej połączenia kablowe między panelami a inwerterami, inwerterami a stacją trafo, poszczególnymi stacjami trafo, stacjami trafo nn/SN. Połączenie poszczególnych paneli w rzędach miało odbywać się linią przebiegającą po rusztowaniu pod panelami. Układ wyprowadzenia mocy nn przewidziano jako kablowy, doziemny. Układ wyprowadzenia mocy SN do sieci przesyłowej, przewidziano również jako kablowy, doziemny.
- Ogrodzenia – całość inwestycji planowano ogrodzić siatką grodzeniową, zabezpieczającą przed wejściem osób nieuprawnionych. Zaprojektowano ogrodzenie elektrowni z siatki ogrodzeniowej o wysokości do 190 cm + 30 cm drut kolczasty. Pomiędzy siatką a powierzchnią ziemi znajdować się miała ok. 20 cm przerwa umożliwiająca ewentualną migrację płazów. Teren inwestycji miał być oświetlony.

Elektrownia fotowoltaiczna wraz z niezbędną infrastrukturą zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia – dalej KIP, miała znajdować się na działkach 820/2, 821/2, 822/2, 823/2, obręb Truskolasy o łącznej powierzchni 1,9846 ha, zajmując powierzchnię ok. 1,3 ha, na której zamontowane miały zostać wszystkie elementy infrastruktury wymagane do prawidłowego funkcjonowania instalacji (poszczególnych rzędów paneli fotowoltaicznych, inwerterów, stacji transformatorowej, drogi wokół instalacji). W/w wielkość obejmować miała powierzchnię zabudowy wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą z uwzględnieniem odstępów między panelami.

Z KIP wynika, że teren inwestycji miał być polem uprawnym regularnie uprawianym, przeorywanym, na którym nie występuje zieleń wysoka, nie znajdują się zadrzewienia i zakrzewienia, których brak jest również na terenach sąsiadujących. Nie przewidziano konieczności wycinki. Dominującym elementem terenu objętego planowaną inwestycją miały być pola uprawne i agrocenozy zbóż.

Zgodnie z KIP, na terenie planowanej inwestycji Inwestor planował zajmować się produkcją energii elektrycznej pozyskiwanej ze słońca (odnawialne, czyste źródło energii). Elektrownia fotowoltaiczna miała zostać złożona z gotowych elementów w całości, dostarczonych przez dostawcę: rusztowania, panele fotowoltaiczne, inwertery. Montaż obejmować miał wbicie (bądź wkręcenie) do gruntu konstrukcji mocujących w formie metalowych słupów, do których przykręcane miały zostać panele fotowoltaiczne (nie wymaga to fundamentów, więc powierzchnia nie miała być zajęta bardziej niż np. przy ogrodzeniu), podłączone przetwornice, inwertery i inne urządzenia wspomagające pracę ogniw. Energia elektryczna z paneli fotowoltaicznych w postaci prądu stałego miała być przesyłana przewodami do inwerterów, których zadaniem jest przekształcenie jej na prąd

zmienny. Z inwerterów trasami kablowymi energia elektryczna przesyłana miała być do transformatorów, których zadaniem jest podniesienie napięcia, aby możliwa była współpraca z siecią dystrybucyjną. Panele fotowoltaiczne miały oddawać ciepło przez konwekcję naturalną do przepływającego powietrza atmosferycznego, co stanowić miało system chłodzenia.

Zgodnie z informacjami zawartymi w KIP powierzchnia terenu planowana pod zagospodarowanie farmą fotowoltaiczną miała pozostać dalej terenem wykorzystywanym rolniczo, np. pod uprawę traw z przeznaczeniem na siano lub do wypasu zwierząt, a oddziaływanie na krajobraz dotyczyć miało zmian w postrzeganiu krajobrazu przez ludzi, tj. zmian wizualnych (wizualno-estetycznych), rozumianych również jako zmiany w „ładzie przestrzennym" krajobrazu kulturowego.

Analizując całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie tut. organ zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust. 2 w związku z art. 59 i 60 ustawy ooś, do stwierdzenia obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konieczne jest wystąpienie przesłanki przynależności do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia te wraz z przypadkami zmian w tych przedsięwzięciach wymienione są w § 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ponadto w art. 72 ust. 1 ustawy ooś wskazano, przed wystąpieniem o jakie decyzje, należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, celem uniknięcia ewentualnych komplikacji związanych z sytuacją niezgodności zamierzonych inwestycji z wymaganiami środowiskowymi, które mogłyby się pojawić, gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach byłaby wydana na dalszym etapie postępowania inwestycyjnego.

Przedsięwzięcie objęte przedmiotowym wnioskiem zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), zakwalifikowane zostało jako z*abudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: 1 ha na obszarach nieobjętych formami ochrony przyrody, o których mowa w* art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub niebędących w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,* czyli do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane.

Stosownie do art. 71 ust. 2 pkt. 2 ustawy ooś – dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymagane jest uzyskanie decyzji, wydanej na podstawie art. 75 ust. 1 pkt. 4 w/w ustawy przez właściwego ze względu na miejsce realizacji inwestycji – wójta. Biorąc pod uwagę rodzaj i lokalizację przedsięwzięcia organem właściwym do wydania decyzji w niniejszej sprawie jest Wójt Gminy Wręczyca Wielka.

W postępowaniu administracyjnym bierze udział powyżej 10 stron. Wójt Gminy Wręczyca Wielka zawiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej „Słoneczna Farma EM" o mocy do 654,12 kW ze stacją transformatorową nn/SN oraz infrastrukturą towarzyszącą na działkach 820/2, 821/2, 822/2, 823/2, obręb Truskolasy, gmina Wręczyca Wielka obwieszczeniem znak: KOR.6220.23.2022, z dnia 5 grudnia 2022 r. podanym do publicznej wiadomości zgodnie z art. 49 § 1 Kpa. Przedmiotową informację o prowadzonym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy umieszczono na BIP

Gminy Wręczyca Wielka https://www.bip.wreczyca-wielka.akcessnet.net oraz na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu. Nie wpłynęły żadne podania, wnioski, skargi oraz uwagi dotyczące przedmiotowej sprawy.

W myśl art. 80 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy ooś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Teren inwestycji jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wręczyca Wielka, zatwierdzonego Uchwałą Nr IX/102/11 Rady Gminy Wręczyca Wielka z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 186, poz. 3481) zmienionego Uchwałą Nr XXXV/350/14 Rady Gminy Wręczyca Wielka z dnia 29 września 2014 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2014 r. poz. 5120) oraz na podstawie rozstrzygnięcia nadzorczego Nr IF/III/0911/31/11 Wojewody Śląskiego z 10 sierpnia 2011r. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 186, poz. 3484) przedmiotowe działki o nr ewid. 820/2, 821/2, 822/2, 823/2 obręb Truskolasy, miejscowość Truskolasy, przeznaczone są pod **R - tereny rolnicze dopuszczone do lokalizacji zabudowy**.

Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem R ustala się:

1) Przeznaczenie podstawowe:	**a)** tereny rolnicze, **b)** budynki i urządzenia budowlane służące produkcji rolniczej;
2) Przeznaczenie dopuszczalne:	**a)** zabudowa zagrodowa, **b)** zagospodarowanie rekreacyjne terenu, **c)** urządzenia infrastruktury technicznej, **d)** wody powierzchniowe płynące i stojące, zbiorniki retencyjne, **e)** zalesienia;
3) Wyklucza się:	**a)** lokalizację obiektów o funkcjach nie dopuszczonych w pkt 1 i 2; **b)** lokalizację zabudowy nie związanej z rolnictwem, **c)** lokalizację nowej zabudowy dla stałego pobytu ludzi, w tym mieszkaniowej, w odległości 150 m od granicy obszaru objętego decyzją o ustaleniu lokalizacji autostrady, **d)** prowadzenie produkcji zwierzęcej powyżej 40 DJP;

Biorąc pod uwagę wyjaśnienia inwestora zawarte w piśmie przewodnim do wniosku z dnia 14.07.2023 r. i załącznikach do tego pisma, należy zważyć, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wiedzie prymat nad decyzją o warunkach zabudowy. Wynika to przede wszystkim z charakteru prawnego tego aktu. Przytoczony przez Inwestora Wyrok NSA- II OSK 158/16 z dnia 27 września 2017 r. tyczy się sytuacji związanej z wydaniem decyzji o warunkach zabudowy ustalających sposób i warunki zagospodarowania terenu. Jednak ma to miejsce tylko wtedy, gdy na danym terenie nie obowiązuje plan miejscowy, co nie znajduje zastosowania w niniejszym postępowaniu, gdyż gmina Wręczyca Wielka posiada ustalony miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy podkreślić iż tut. organ podziela stanowisko zawarte w Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 16 czerwca 2021r. sygn. akt II SA/Sz 42/21 cyt.: „Skoro z woli ustawodawcy lokalizowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW **wymaga uprzedniego określenia obszarów przeznaczonych na ten cel w studium**, to oznacza, że tego rodzaju inwestycje mają istotne znaczenie dla kształtowania lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, a zwłaszcza ładu przestrzennego w gminie. Nie sposób zatem uznać, że lokalizacja urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miałaby być - na podstawie art. 61 ust. 3 tej ustawy - zwolniona od wymogów ustanowionych w art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy. Nadto, brzmienie art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a ww. ustawy dowodzi, że **wolą ustawodawcy jest, aby inwestycje, w ramach których planuje się rozmieszczenie urządzeń**

wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, były realizowane przede wszystkim na podstawie ustaleń planu miejscowego. Nie wyklucza to oczywiście możliwości ubiegania się o decyzję o warunkach zabudowy takiej inwestycji".

Ponadto twierdzenie Inwestora cyt.: „Należy również pamiętać o art. 5 ustawy z dnia 15 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 1873), który dopuszcza urządzenia fotowoltaiczne o mocy zainstalowanej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach klas V, VI, VIz i nieużytkach, nawet w sytuacji gdy obszar ten nie jest wyznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 10a ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Dz. U. 2023, poz. 977)" – jest twierdzeniem nieznajdującym umocowania w obowiązujących przepisach prawa. Potwierdza to Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 28 lutego 2023 r. sygn. akt II SA/Łd 1126/22 cyt.: „nie można wywodzić możliwości realizacji inwestycji (…) z przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 503, dalej: PlanZagospU). Przepisy art. 10 ust. 2a pkt 1 PlanZagospU i art. 15 ust. 3 pkt 3a PlanZagospU **nie stanowią bowiem podstawy prawnej dla realizacji inwestycji polegającej na instalowaniu urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii pomimo sprzeczności z obowiązującym planem miejscowym**. W przepisach art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a PlanZagospU wprowadzone zostało odrębne unormowanie dotyczące urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW. Zgodnie z art. 10 ust. 2a PlanZagospU, jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem: 1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne; 2) urządzeń innych niż wolnostojące. Jak natomiast stanowi art. 15 ust. 3 pkt 3a PlanZagospU w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a PlanZagospU, oraz granice ich stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. **Z powyższych przepisów nie można wyprowadzić wniosku, że w przypadku obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który nie przewiduje możliwości lokowania urządzeń wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, może odbywać się to w oderwaniu od treści planu.** Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2023 r., "Z art. 10 ust. 2a PlanZagospU oraz art. 15 ust. 3 pkt 3a PlanZagospU wynika jedynie to, że urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, muszą zostać rozmieszczone w studium, aby później ich dopuszczalna lokalizacja została wprowadzona w planie miejscowym, o ile oczywiście taki plan zostanie uchwalony. Przepisy te odnoszą się jednak do tzw. lokalnego porządku planistycznego (studium, plan miejscowy) i zakres ich stosowania jest ograniczony wyłącznie do tych gminnych aktów planistycznych, a nie decyzji o warunkach zabudowy. Okoliczność, że gmina w studium planuje przeznaczyć dany teren pod określoną zabudowę, nie ma żadnego znaczenia dla dopuszczalności wydania warunków zabudowy." (wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2023 r., sygn. akt II OSK 2619/22, LEX nr 3501828, CBOSA). Sąd podziela powyższe stanowisko Naczelnego Sądu

Administracyjnego”.

Dodatkowo zgodnie z § 3 ust.1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - systemy fotowoltaiczne, zlokalizowane na dużych powierzchniach, wprost zaliczane są do zabudowy przemysłowej. Przepis ten odnosi się do „zabudowy przemysłowej, w tym zabudowy systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowej” a użycie zwrotu „w tym” wskazuje jednoznacznie, że zabudowa „systemami fotowoltaicznymi” stanowi podzbiór „zabudowy przemysłowej”.

Biorąc powyższe pod uwagę należało wskazać, że farmy fotowoltaiczne mają charakter przemysłowy i mogą być realizowane na terenach przewidzianych na ten cel w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku planu, na podstawie decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu.

Podstawowym typem terenu przeznaczonym do instalacji takich urządzeń, jest kategoria opisana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z załącznikiem nr 1 do Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) – oznaczona literą *P – tereny produkcji przemysłowej, tereny produkcji energii, tereny składów i magazynów i tereny przemysłu transportowego.*

Literą R zgodnie z w/w rozporządzeniem określa się – *tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, tereny zabudowy związanej z rolnictwem, tereny akwakultury i obsługi rybactwa.*

Twierdzenie Inwestora, że „w przypadku posadowienia paneli fotowoltaicznych na gruncie rolnym (…), możliwe jest utrzymanie produkcji rolnej, więc obszar ten nie zmienia swojej podstawowej funkcji, zachowuje charakter rolny a gruntu nie trzeba odralniać wobec czego zapisy Miejscowego Planu dla gminy Wręczyca Wielka, gdzie mowa jest o tym, że przeznaczeniem podstawowym są tereny rolnicze – jest spełniony” w ocenie tut. organu jest nietrafione, gdyż zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 2 i 3 Uchwały nr IX/102/11 Rady Gminy Wręczyca Wielka z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przez **przeznaczenie podstawowe terenu** – należy rozumieć ustalone planem przeznaczenie określające jedną funkcję (a w przypadku zabudowy wielofunkcyjnej kilka funkcji), która winna dominować na terenie wyznaczonym liniami rozgraniczającymi i której są podporządkowane inne sposoby użytkowania terenu, określone jako dopuszczalne; a przez **przeznaczenie dopuszczalne terenu** – należy rozumieć przeznaczenie określające jedną lub kilka funkcji, które wzbogacają lub uzupełniają przeznaczenie podstawowe i mogą z nim harmonijnie współistnieć lub możliwy na warunkach ustalonych w planie, alternatywny rodzaj jego użytkowania;

Zabudowa terenu systemami fotowoltaicznymi nie wpisuje się w katalog przeznaczenia dopuszczalnego terenu jako wzbogacającego lub uzupełniającego przeznaczenie rolnicze, które jest wymagane obowiązującym palem zagospodarowania przestrzennego Gminy Wręczyca Wielka. Ponadto zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2020 r. II OSK 3705/19, brak jest możliwości zaliczenia elektrowni fotowoltaicznych do urządzeń infrastrukturalnych, o których mowa w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2022 r. poz. 503 ze zm.) – dalej PlanZagospU, co potwierdzają również wyroki: NSA 5 kwietnia 2017 r. II OSK 2011/15, 24 kwietnia 2018 sygn. akt 2727/17, wyrok z 14 listopada 2018 r. sygn. akt II OSK 2758/16, wyroki WSA: z 16 lipca 2019 r. II SA/Bd 278/19, z 11 grudnia 2019 II SA/Go 660/19, z 27 lutego 2020 r. II SA/Wr 415/19.

W wymienionych wyżej wyrokach Sądy akcentowały, że realizacja inwestycji w zakresie systemów fotowoltaicznych służących wytwarzaniu energii elektrycznej (elektrownie, farmy fotowoltaiczne) prowadzi do faktycznej zmiany przeznaczenia terenu

z funkcji np. upraw rolnych na funkcję przemysłową. Ta okoliczność zatem wyklucza kwalifikowanie elektrowni słonecznych (fotowoltaicznych) jako urządzeń infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 PlanZagospU. Dodatkowo wskazano, że „budowy elektrowni fotowoltaicznych służących celom produkcyjnym nie można utożsamiać z budową urządzeń infrastruktury technicznej, definiowaną w art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami – jako budowa drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Z przepisu art. 2 pkt 13 PlanZagospU wyraźnie bowiem wynika, że urządzenia infrastruktury technicznej wymienione w art. 143 ust. 2 GospNierU odpowiadają pojęciu "uzbrojenie terenu" oraz stanowisko wykluczające urządzenia wytwarzające energię (elektrownie fotowoltaiczne) z kategorii urządzeń infrastruktury technicznej określonej w art. 61 ust. 3 PlanZagospU, znajduje potwierdzenie w nowelizacji tego przepisu, na mocy której instalacje odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, dodano jako kolejne obiekty zwolnione z wymogów spełnienia warunków wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa”.

Wynika zatem, że w przypadku gdy obiekty wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii wykazują produkcyjny charakter, z zamiarem odsprzedaży wytworzonej energii zakładowi energetycznemu, to nie istnieją przesłanki uznania ich za „urządzenia infrastruktury technicznej”, a złożone przez Inwestora wyjaśnienia, iż powierzchnia terenu planowana pod zagospodarowanie farmą fotowoltaiczną będzie dalej terenem wykorzystywanym rolniczo, nie zmieniają zasadniczego charakteru złożonego wniosku – jakim jest wytwarzanie energii elektrycznej w elektrowni fotowoltaicznej z zamiarem jej odsprzedaży, co jednoznacznie wskazuje na charakter produkcyjny planowanej inwestycji.

Reasumując, należy stwierdzić, iż w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Wręczyca Wielka, w odniesieniu do procedowanej inwestycji na działkach 820/2, 821/2, 822/2, 823/2obręb Truskolasy, gmina Wręczyca Wielka, nie ma żadnych zapisów, co do możliwości lub braku możliwości realizacji instalacji fotowoltaicznych, nie przewidziano tu również wyznaczenia obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniem w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Ponadto planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej „Słoneczna Farma EM”, o zainstalowanej mocy elektrycznej do 654,12 kW, nie można zaliczyć do inwestycji o charakterze rolniczym ani wpisujących się w katalog „urządzeń infrastruktury technicznej” - zatem stwierdza się brak zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wręczyca Wielka, co stanowi zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś podstawę odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zbędne i niecelowe. (Wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 lutego 2023 r., II SA/Łd 1126/22).

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia

rozstrzygnięcia, za pośrednictwem organu, który to rozstrzygnięcie wydał.

Stronom przysługuje prawo zrzeczenia się odwołania. Oświadczenie w tym przedmiocie musi zostać złożone przez stronę/y przed organem, który wydał decyzję. Zrzeczenie się prawa do wniesienia odwołania skutkuje brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do sądu administracyjnego.

Decyzja staje się ostateczna i prawomocna z chwilą doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania przez ostatnią stronę postępowania.

z up. Wójta Gminy

mgr inż. Bogusław Głąb
z-ca Wójta

Otrzymują:
1. Pełnomocnik Inwestora - Małgorzata Matysiak, Sunwilo Sp. z o. o., ul. Jagiellońska 1/102, 42-200 Częstochowa.
2. Strony postępowania przez obwieszczenie zgodnie z art. 49 Kpa.
3. A/a

Informacja o wydanej decyzji zostanie podana do publicznej wiadomości:
1. na stronie Biuletynu Informacji Publicznej tut. Urzędu: www.bip.wreczyca-wielka.akcessnet.net
2. na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wręczyca Wielka